

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 30.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392754576/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

med bittesmå, kuplede Popler i lige Linie mod Himmelsblået. Lange og skovklædte strakte Bankedragene sig ind langs de flade Enger med Åløbet. Og det begyndte at ryge dernede, i tætte Skyer fra Byens Skorstene og i ensomme Søjler ude fra Engene eller fra Gårdene oppe i Skovene. Røgen steg ret op i den klare Luft, Bål fra de tusinde Arner og Hjem.

Et hvidt Sejl gled stille ud ad Fjorden mellem de grønne Øer og Næs.

Blæsten jublede dem om Ørene her oppe i Højden, peb og fløjtede og raslede i de store Grangrene.

«Ja,» sagde Fader, sagte og betaget, «det er godt at lede Dagen ind med.»

Assistenten smilte uvilkårlig og så på Tue, de vidste bække, hvad der nu vilde komme.

«Dreng!» udbrød Fader med stærk Røst, «det er din Faders Værk, denne Landevej, den stolteste og skønneste i hele Danmark — og den vanskeligste at anlægge og bygge.»

«Hr. Inspektør,» sagde Assistenten og lettede smilende på sin grønne Hat.

Faders Øjne lyste, halvt af Skælmeri, halvt af alvorfuld Stolthed.

«Takker, Hr. Assistent.»

Jes, der oppe fra Bukken havde holdt Øje med dem, satte atter Hestene i Gang. Og mens de knagede videre op mellem de stedse stigende Banker, som løftede deres Toppe over dem, grønne og stride af Nåletræer og med knæjsende Gårde på Toppen, fortalte Fader om den Gang, da alt her lå i ét Vildnis og med Rette bar Navnet «Urskovene», da intet Menneske kunde færdes herinde, men kun Rævene i de kolde Vinternætter glammede ind mod Byen, mens Rovfuglene byggede deres uforstyrrede Reder og kredsede over Engene, spejdende efter de græssende Fåreflokke. Og han fortalte om den Dag, da han stod på den højeste Tinde deroppe, efter en næsten dag-